

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/131/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7911010648
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baločko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7911010648.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Baločka a sudcov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Jána Slovinského, na verejnom zasadnutí dňa 27. júna 2024, v trestnej veci proti A. B. C. D. E. F. G. C. a spol. pre zločin vydierania formou spolupáchatelstva a iné podľa § 20, § 189 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní prokurátora a obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 27.4.2023 sp.zn. 4T/188/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. zamieťa odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry a obžalovaných H. I. a A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd A. B., I. B., I. J., H. I. uznal za vinných :

obžalovaných A. B., I. B. a H. I. v bode 1/ rozsudku:

- zločinom vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. vo forme spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák,

obžalovaných A. B., I. B. a I. J. v bode 2/ rozsudku:

- zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. (s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák.) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. vo forme spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák.

na tom skutkovom základe, že

1/ - obžalovaní A. B., I. B. a H. I. po predchádzajúcej vzájomnej dohode od presne nezisteného dňa v mesiaci apríl až máj 2011 až do 10.06.2011 v bare CAFE CLUB v K. D. na ulici L., ako aj v priestoroch pred barom, viackrát spoločne oslovili poškodeného G. H. a povedali mu, že má dve prevádzky a veľmi dobre sa mu darí, tak im bude platiť „výpalné“, a keď im poškodený povedal, že nebude platiť nič, obžalovaní kričali na poškodeného, že ak nezaplatí, tak zdochne, pričom dňa 10.06.2011 v čase okolo 12.00 hod. obžalovaný A. B. v K. D. pred obchodným domom Tesco na poškodeného kričal: „počkaj Ty buzerant, nezaplatil si, tak zomrieš“,

2/ - obžalovaní A. B., I. B. a I. J. dňa 10.06.2011 v čase medzi 22.00 hod. až do 23.00 hod. spolu s obžalovanými H. I., M. N., N. O., L. K. a K. O. a ďalšími doposiaľ nestotožnenými osobami po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli na minimálne troch motorových vozidlách pred bar CAFE CLUB v K. D. na ulici Štefánikovej a po vystúpení z vozidiel všetci držiaci v rukách rôzne útočné predmety s pokrikmi na adresu poškodeného G. H. „O. zomrieš Ty buzerant“, „teraz ťa zabijeme“ začali utekať smerom k poškodenému, ktorému sa však podarilo s pomocou P. G., M. Q. a L. M. zavrieť vstupnú asi meter vysokú z drevených latiek vyrobenú bránku do dvora uvedeného baru, pričom túto bránku sa útočníci snažili otvoriť a zároveň útočili na poškodených tak, že sa ich snažili ponad bránu zasiahnuť zbraňami, ktoré mali v rukách, pričom obžalovaní A. B. a I. B. železnými tyčami útočili na G. H., následne obžalovaný A. B. zasiahol železnou tyčou do oblasti hlavy poškodeného P. G. a spôsobil mu pomliaždenie temena hlavy s tržnou ranou, zároveň obžalovaný I. B. zasiahol do oblasti hlavy poškodeného G. H. a spôsobil mu pomliaždenie záhlavia a tržnú ranu na záhlaví a zároveň

obžalovaný I. J. opakovane útočil mačetou na M. Q., ktorý jeho útok odrážal dreveným hranolom, pričom poškodenému M. Q. nespôsobil žiadne zranenia.

Boli im za to uložené tresty

Obžalovanému A. B.:

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 155 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. (§ 37 písm. h/ Tr. zák.), § 39 ods. 1 Tr. zák. súhrnný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon uloženého trestu podmienenečne odložil a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov a zároveň obžalovanému uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. uložil obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania psychotropných látok.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 155 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 56 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. (§ 37 písm. h/ Tr. zák.), § 39 ods. 1 Tr. zák. súhrnný úhrnný peňažný trest vo výmere 2.000,-€ (dvetisíc Eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste zo skoršieho rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 2.7.2018 sp.zn. 3T/65/2018, ktorým bol obžalovanému pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienenečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov s probačným dohľadom a obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania psychotropných látok.

Obžalovanému I. B.:

Podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 155 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. (§ 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák.), § 39 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon uloženého trestu podmienenečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Obžalovanému H. I.:

Podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon uloženého trestu podmienenečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 2 (dva) roky.

Obžalovanému I. J.:

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 155 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. (§ 37 písm. h/ Tr. zák.), § 39 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov a zároveň obžalovanému uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Tr. zák. uložil obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe škodu spôsobenú Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s.

Podľa § 51 ods. 4 písm. f) Tr. zák. uložil obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu povinnosť osobne alebo akýmkoľvek iným spôsobom sa ospravedlniť poškodenému H. R. H. S. S. F. G. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XX.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd z r u š i l výrok o treste zo skoršieho rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 28.4.2022 sp.zn. 3T/123/2020, ktorým bol obžalovanému pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom ako aj povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe škodu spôsobenú Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. a povinnosť osobne alebo akýmkoľvek iným spôsobom sa ospravedlniť poškodenému H. R..

Podľa § 285 písm. c) Tr. por. o s l o b o d i l obžalovaného K. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. N. O., L. XXX/XX, spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorý mal spáchať tak, že

- spolu s obžalovanými A. B., I. B. a H. I. po predchádzajúcej vzájomnej dohode od presne nezisteného dňa niekedy v mesiaci apríl až máj 2011 až do 10.06.2011 v samotnom bare CAFE CLUB v K. D. na ulici Štefánikovej, ako aj v priestoroch pred barom, viackrát spoločne oslovili G. H. a povedali mu, že má dve prevádzky a veľmi dobre sa mu darí, tak im bude platiť „výpalné“, a keď im poškodený povedal, že nebude platiť nič, obžalovaní kričali na poškodeného, že ak nezaplatí, tak zdochne. Následne dňa 10.06.2011 v čase okolo 12.00 hod. A. B. v K. D. pred obchodným domom Tesco na poškodeného kričal: „počkaj Ty buzerant, nezaplatil si, tak zomrieš“,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný K. O..

Podľa § 285 písm. b) Tr. por. o s l o b o d i l obžalovaných:

- H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. N. O., N. P. XXX/XX,

- M. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., U. XXX/XXX,

- N. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. N. O., V. XXX/X,

- L. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. O. XXX,

- K. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. N. O., L. XXX/XX,

spod obžaloby prokurátora pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. (s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák.) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorý mali spáchať tak, že

- v čase medzi 22.00 hod. až do 23.00 hod. dňa 10.06.2011 spolu s obžalovanými A. B., I. B. a I. J. ako aj spolu s ďalšími doposiaľ nestotožnenými osobami po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišli na minimálne troch motorových vozidlách pred bar CAFE CLUB v Kráľovskom Chlmcu na ulici Štefánikovej a po vystúpení z vozidiel všetci držiac v rukách rôzne útočné predmety s pokrikmi na adresu G. H. „teraz zomrieš Ty buzerant“, „teraz ťa zabijeme“ začali na poškodeného fyzicky útočiť, poškodenému sa však podarilo s pomocou P. G., M. Q. a L. M. zavrieť vstupnú asi meter vysokú z drevených latiek vyrobenú bránu do dvora uvedeného baru. Túto bránu sa útočníci snažili otvoriť, zároveň útočili na poškodených tak, že sa ich snažili ponad bránu zasiahnuť zbraňami, ktoré mali v rukách, pričom obžalovaní A. B. a I. B. železnými tyčami útočili na G. H., A. B. udrel do oblasti hlavy poškodeného G. H. a spôsobil mu pomliaždenie temena hlavy s tržnou ranou, zároveň udrel do oblasti hlavy aj poškodeného P. G. a spôsobil mu pomliaždenie záhlavia a tržnú ranu na záhlaví, I. J. opakovane útočil mačetau na M. Q., ktorý jeho útok odrážal dreveným hranolom a zároveň obžalovaní H. I., N. O., K. O. a L. K. s rôznymi drevenými hranolmi a násadami v rukách sa snažili zasiahnuť poškodených a vytlačiť vstupnú bránu do dvora, čo sa im nepodarilo kvôli obrane poškodených,

pretože skutok vo vzťahu k týmto obžalovaným nie je trestným činom.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Tr. zák. súd uložil z h a b a n i e veci , a to:

- 1 ks drevený hranol dĺžky 75 cm,
- 1 ks hnedý drevený predmet dĺžky 60 cm,
- 1 ks násada na sekeru dĺžky 77 cm,
- 1 ks drevená násada na sekeru dĺžky 60 cm,
- 1 ks drevený hranol dĺžky 74,5 cm,
- 2 ks teleskopických obuškov,
- 1 ks osemhranné drevené porisko (zlomené),
- 1 ks mačeta s drevenou rúčkou v zelenom puzdre,
- 1 ks boxer so štyrmi očkami čiernej farby 11 cm.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor a obžalovaní H. I. a A. B..

Okresný prokurátor v dôvodoch odvolania uviedol, že súd v rozsudku dospel k výrokom, ktoré vychádzajú z nesprávne vyhodnoteného skutkového stavu, ktorý skutkový stav bol v dôsledku tejto nesprávnosti chybné posúdený aj právne, t. j. súd nesprávne právne posúdil zistené skutkové okolnosti.

Súd uznal vinu v prípade zločinu spáchaného formou spolupáchateľstva len vo vzťahu k obžalovaným - A. B., I. B. a I. H..

Z vykonaného dokazovania je však zrejmé, že skutku sa dopustili aj ďalší obžalovaní, na ktorých bola podaná obžaloba.

Z výsluchu svedka poškodeného G. H. (z prípravného konania) je mimo iného zrejmé, že všetci začali na neho a jeho kamarátov útočiť. Na Q. útočil aj M. N., a to drevenou latou, ktorú mal potom v rukách Deák. N., keď už nemal v ruke latu, tak útočil tak, že kopal do brány. N. O. mal v rukách drevenú latu alebo bejzbalovú palicu, ale nikoho netrafil, H. I. mal v rukách tyč alebo latu, ktorou nikoho netrafil, trafile len do plotu a K. O. mal v ruke drevenú latu, ktorou trafile do brány. Útoky poškodení odrazili tak, že jednak sa im vyhýbali, jednak neskôr použili poškodené laty z plotu a podarilo sa im aj nejaké laty útočným zbraňami. Počas útoku obžalovaný A. B. a aj ostatní kričali na poškodeného H. s prezývkou „Tojáš“, že zdochne. Útočníci aj prehadzovali drevené laty cez plot, pričom chceli poškodených zasiahnuť.

Z výsluchu svedka poškodeného P. G. (z prípravného konania) je tiež mimo iných okolností zrejmé, že útočníci kričali „teraz vás zabijeme!“, ako aj to, že M. N., N. O. a I. B. kopali do bráničky, v čom pokračovali aj po príchode policajnej hliadky a N. hodil aj drevený hranol po H. a aj po Q..

Z výsluchu svedka poškodeného M. Q. (z prípravného konania) vysvitlo zvlášť, že v predmetný večer zastali pred barom tri autá, z ktorých si pamätá čierne a biele BMW, z ktorých vyskákalo asi 15 ľudí, ktorí sa rozbehli rovno k bráničke pred barom. Títo ľudia boli ozbrojení, v rukách mali nejaké tyče a drevené hranoly. Keď videl, koľko ľudí sa hrnie k bráničke, a čo sú to za ľudí, tak bráničku zavrel, aby sa nedostali dnu. Títo ľudia sa správali ako nepríčetní a kričali „zdochneš Tojáš“, čo je prezývka H., nadávali mu aj do buzerantov a vrieskali aj kadečo iné. Taktiež z jeho výsluchu vyplynulo, že všetci boli v húfe a útočili spoza plotu. Z útočníkov mali I. B. a A. B. v rukách železné tyče, M. N. mal v ruke drevený hranol, ktorým sa snažil udrieť poškodeného, avšak ten mu ho vytrhol z ruky. Rovnako z jeho výsluchu je zrejmé, že H. I., N. O., M. N. a ostatní kričali a rozmachovali sa a kopali pritom do bráničky. M. N. bol pritom prvý pri plote a ako prvý udrel smerom na neho (na M. Q.).

Obdobne vypovedal aj svedok poškodený L. M., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na mieste incidentu sa dostavilo viacero útočníkov, ktorí prišli na troch autách a mali v rukách bejzbalové pátky a palice. V prípravnom konaní poškodený uviedol v podstate zhodné skutočnosti ako poškodení H., G. H. Q.. Aj z jeho výpovede vyplýva, že útočníci pred barom povyskakovali z áut a každý z nich mal v ruke tyč, drevo alebo mačetu. Na Q. útočil mačetou I. J., popritom sa ostatní útočníci taktiež snažili zatlačiť bránku a ponad bránku sa snažili udierať a popritom do nich hádzali drevené palice. Z útočníkov poznal A. B., I. B., I. J., N. O., chlapa prezývaného „T.“ (H. I.) a M. N. (pričom svedok L. M. aj konkrétne uviedol, aký útočný predmet ten-ktorý obžalovaný držal v rukách).

Svedkyňa W. H. vypovedala obdobne, keď uviedla najmä, že videla, ako jej manžel spolu s Q., G. a M. stoja za bráničkou vo dvore, snažia sa ju držať a spoza bráničky na nich s rôznymi predmetmi v rukách útočili viacerí muži, z ktorých ona spoznala A. B., I. B., M. N., N. O. a chlapa s prezývkou „Čipa“ (H. I.), ostatných útočníkov nepoznala.

Obdobné skutkové zistenia sú evidentné aj z jednotlivých zápisníc o konfrontáciách. Nad rámec výsluchov je zrejme tiež to, že zo zápisnice o konfrontácii medzi obžalovaným L. K. a poškodeným P. G. bolo zistené, že obžalovaný K. mal mať v ruke hranol alebo bejzbalku a mal nadávať na H., čo obžalovaný poprel, poškodený však nevidel, že by niekoho udrel. Zo zápisnice o konfrontácii medzi obžalovaným I. J. a poškodeným M. Q. je zrejme, že ako prví boli pri bránke I. B., A. B. a M. N., ktorý mal v rukách hranol a udieral s ním smerom na poškodených, a taktiež I. H..

Zo zápisníc o rekognícii vyplynulo, že pri rekognícii poškodený G. H. a poškodený P. G. opoznali okrem páchatel'ov, ktorých poznali po mene alebo prezývke, aj obžalovaných L. K. a K. O., ako aj ďalších útočníkov. Svedok - poškodený M. Q. opoznal okrem obžalovaných, ktorých poznal po mene aj obžalovaného K. O.. Svedok - poškodený L. M. opoznal obžalovaných A. B., I. B., H. I., I. J., M. N. a N. O..

Z vykonaného dokazovania je tiež zrejme, že sa našlo viacero útočných predmetov - drevené palice, násady alebo hranoly, pričom v dotknutých vozidlách sa našli dva teleskopické obušky a drevené porisko a bola nájdená aj mačeta a boxer čiernej farby.

Ak konajúci súd uviedol, že „v prípade H. I., M. N., N. O., L. K. a K. O. nejde o žalovaný trestný čin, keďže konanie týchto obžalovaných sa svojou intenzitou nepribližuje konaniu obžalovaných A. B., I. B. a I. J., pričom z vykonaných dôkazov ani nie je možné jednoznačne ustáliť, akým konkrétnym spôsobom sa ten ktorí z uvedených obžalovaných mal podieľať na útoku na poškodených, keďže ani svedecké výpovede a ostatné vykonané dôkazy nie sú v tomto smere jednoznačné. Tie nasvedčujú tomu, že menovaní v podstate len kričali, rozmachovali sa s útočnými predmetmi, ktoré mali v rukách, prípadne kopali pritom do bráničky, za ktorou sa nachádzali poškodení“, tak k predmetnému je potrebné konštatovať, že v prípade inštitútu spolupáchatel'stva stačí pre trestnú zodpovednosť každého zo spolupáchatel'ov, že každý z nich je si vedomý aspoň možnosti, že konanie ostatných spolupáchatel'ov smeruje spoločne s ich konaním k spáchaniu trestného činu, a sú Pokiaľ ide o oslobodenie obžalovaného K. O. spod skutku obžaloby právne kvalifikovaného ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. vo forme spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák., tak z predmetného trestného činu je menovaný usvedčovaný poškodeným G. H.. Skutočnosť, že obžalovaný bol spolu s ostatnými obžalovanými (ktorí aj boli uznaní vinnými z tohto trestného činu) za poškodeným G. H. s účelom vydierať ho, nepriamo vyplýva aj z vyjadrenia samotného obžalovaného K. O. pri jeho výsluchu potom, čo mu bol preložený text z uznesenia o vznesení obvinenia, keď neuviedol, že na danom mieste nebol, ale iba konštatoval, „že sa k nim živote neozval“. Okolnosť, pre ktorú poškodený G. H. neuvádzal hneď obžalovaného K. O. ako jedného z páchatel'ov, ktorí ho chodievali vydierať, poškodený celkom logicky vysvetlil, že ho neuvádzal jednak preto, že obžalovaný K. O. nechodieval s ostatnými obžalovanými za ním vždy a taktiež ho nepoznal ani po mene: opoznal ho až pri rekognícii podľa fotografií. Napokon aj zo zápisnice o konfrontácii medzi obvineným K. O. a svedkom G. H. vyplýva, že obvinený K. O. dostatočne hodnoverne nevysvetlil, odkiaľ mal svedok G. H. dobre vedieť o jeho rodinných pomeroch, keď obvinený K. O. iba doplnil, že to hovoril len od seba, že má rodinu a že on niečo také nerobí.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má za to, že zistené skutkové okolnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania jednak v prípravnom konaní a v spojení s konaním pred súdom, predstavujú ucelený rámec, z ktorého je možné jednoznačne usudzovať, že sa všetci obžalovaní dopustili skutku kladeného im v obžalobe za vinu (zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák. (s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák.) v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. vo forme spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr.zák.) a taktiež aj to, že i obžalovaný K. O. sa dopustil žalovaného skutku napíňajúceho znaky zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.vo forme spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák..

S poukazom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Košiciach zrušil podľa § 321 ods.1 písm. b/, písm. d/ napadnutý rozsudok Okresného súdu Trebišov sp. zn. sp. zn. 4T/188/2011 zo dňa 27.04.2023, čo do

všetkých oslobodzujúcich výrokov a vec v súlade
súdu prvého stupňa na nové prejednanie

s ustanovením § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil
a rozhodnutie.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný L. K., ktorý uviedol, že rozsudok Okresného súdu Trebišov sp.zn. 4T/188/2011 zo dňa 27.4.2023 považuje za správny, zákonný a presvedčivo podrobne odôvodnený. Navrhol preto odvolanie Okresnej prokuratúry v Trebišove zamietnuť.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril aj obžalovaný N. O. tak, že prokurátor odôvodnenie odvolania opiera skoro výlučne o výpovede poškodených z prípravného konania.

Obhajoba zotráva na už prezentovanom stanovisku, že na čítanie predmetných výpovedí z prípravného konania neboli splnené zákonné podmienky podľa § 263 ods. 3 písm.c) Tr. por., keďže svedkovia, resp. poškodení na hlavnom pojednávaní vypovedať neodoprelí.

Ak svedok pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uvedie, že si už presne nepamätá okolnosti, o ktorých má vypovedať, je potrebné ho vyzvať, aby napriek tomu najprv uviedol súvislý popis dotknutých skutočností (§ 261 ods. 3, § 132 ods. 1 Tr. por.). Až potom môže byť na vysvetlenie rozporov oproti skoršej výpovedi svedka použitý postup predložením zápisnice o tejto výpovedi podľa § 264 Tr. por. (NS SR Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 18. júna 2013, sp. zn. 2 Tdo 26/2013)

Súd v predmetnom prípade pristúpil bez akejkoľvek snahy o vyťaženie svedkov rovno k čítaniu ich výpovedí z prípravného konania, ktorý postup je rozpore s Trestným poriadkom.

Prokurátor na záver poukázal na to, že pri spolupáchateľstve všetci spolupáchatelia zodpovedajú a ich trestnosť sa posudzuje s ohľadom na následok spôsobený spoločným konaním, t.j. na základe spoločného konania.

V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR III. US 412/2020 z 30.11.2021: „Zavinenie musí byť vždy preukázané výsledkami dokazovania, pričom záver o miere a forme zavinenia musí z dokazovania logicky vyplynúť.“ (ods. 25) Zavinenie musí obsiahnuť všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu vrátane znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty, to znamená konanie, následok i príčinný vzťah.“(ods. 26) „Otázku zavinenia nemožno zredukovať na konštatovanie, že ak sa páchatel podieľal v určitej miere na konaní inej osoby - jeho konanie zahŕňalo automaticky i zavinenie ohľadom následku, najmä ak ide o následok kvalifikovaný.“ (ods. 27) „/ s ohľadom na výšku trestu, ktorá sťažovateľovi pri využití všetkých zákonom ustanovených možností zníženia trestu bola použitá, mal súd klásť osobitný dôraz na to, aby vykonanými dôkazmi preukázal jednak, že konaním sťažovateľa boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu a jednak, že všetky znaky vrátane znaku odôvodňujúceho prísnejšiu právnu kvalifikáciu boli pokryté zavinením páchatela.Súd nesme zavinenie predpokladať, musí ho skutkovými okolnosťami a dôkazmi preukázať.“ (ods. 28)

S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trebišov proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 27.04.2023, sp.zn. 4T/188/2011 podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie aj H. I., ktoré odôvodnil tak, že jeho odvolanie smeruje proti výroku rozsudku o vine aj treste ku skutku ad 1) ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku v tejto časti predchádzalo z dôvodu skutkových chýb v napadnutej časti predmetného rozsudku. Zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti, skutkové zistenia sú nejasné a neúplné, súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Rozsudok preto len v napadnutej časti považuje za vecne a právne nesprávny. Toto odvolanie sa netýka výroku rozsudku ku skutku ad 2) o oslobodení jeho osoby spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por.

Podľa odôvodnenia rozsudku v napadnutej časti súd uzavrel, že jeho spoločným konaním s obžalovanými A. B. a I. B. hrozbou násillia nútil poškodeného G. H., aby niečo konal, čím sa mal dopustiť žalovaného skutku uvedeného v bode ad 1) rozsudku z čoho súd dôvodil jeho vinu a uložil mu trest.

K žalovanému skutku malo dôjsť podľa obžaloby v mesiacoch apríl a máj 2001 až do 10.6.2011 v bare CAFE CLUB v Kráľovskom Chlmci na ulici L., ako aj v priestoroch pred barom, kedy sme mali so spoluobžalovanými osloviť poškodeného G. H. a povedať mu, že bude platiť výpalné.

K tomuto skutku kladenému mu za vinu v prípravnom konaní uviedol, že tento skutok nespáchal, a že tento skutok sa nestal, čo v konfrontácii poškodený uviedol.

Výrok o jeho vine zo spáchania žalovaného skutku v bode ad 1) rozsudku je založený len na nepriamych dôkazoch, ktorými sú výpoveď poškodeného v prípravnom konaní, nie však na hlavnom pojednávaní a na výpovediach členov jeho rodiny, všetky z prípravného konania, u ktorých má za to, že nie sú zákonnými dôkazmi.

Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov. Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nemožno urobiť, bez rozumných pochybností, záver o jeho vine ako obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Aj preto bolo nevyhnutným aplikovať v posudzovanej trestnej veci zásadu in dubio pro reo.

Ani v konaní pred súdom prvého stupňa nebol produkovaný taký súhrn dôkazov, ktoré by ho jednoznačne a nepochybne usvedčovali zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Nedokázaná vina tu má tak pre obžalovaného rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina a tým je, za použitia zásady in dubio pro reo ho mal súd oslobodiť spod obžaloby.

V odôvodnení rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21 Cdo 2682/2013 zo dňa 26.6.2014 súd uviedol: Skutočnosť preukazovaná len nepriamymi dôkazmi možno považovať za preukázanú vtedy, ak na základe výsledkov hodnotenia týchto dôkazov je možné bez rozumných pochybností nadobudnúť istotu (presvedčenie) o tom, že sa táto skutočnosť naozaj stala (že je pravdivá); nestačí, ak prichádza do úvahy len možnosť jej pravdivosti (jej pravdepodobnosť).

Priame dôkazy voči jeho osobe ako obžalovanému zo skutku ad 1) výrokovej časti rozsudku nie sú žiadne. Z tzv. nepriamych dôkazov nemožno v danom prípade vyvodiť nič viac, než len prípadnú pravdepodobnosť, dohady, domnienky o tom, že skutok mohol spáchať. Navyše v tomto prípade závery vyplývajúce z nepriamych dôkazov nevytvárajú logický a nespochybniteľný rad skutočnosti viažucich sa výlučne k jeho osobe tak, že by bol vylúčený záver o možnosti spáchania skutku inou osobou ako ním samým. Opierať výrok o vine iba o nepriame dôkazy možno, avšak len za predpokladu, že tvoria vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzavretú sústavu nepriamych dôkazov, vzájomne sa doplňujúcich a na seba nadväzujúcich, ktoré vcelku zhodne a spoľahlivo dokazujú skutočnosť alebo skutočnosti, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iných záverov - to však v danom prípade podľa jeho názoru absentuje. Nepriame dôkazy vedúce síce k podozreniu voči obžalovanému, nevylučujúce ale reálnu možnosť, že páchatelom mohla byť i iná osoba, nie sú dostatočným podkladom pre uznanie viny obžalovaného (viď obdobne R 38/1970-1). Závery vykonaného dokazovania v danom prípade nevytvárajú dostatočný súvislý rad skutočností na seba nespochybniteľné nadväzujúcich, ktoré by vinu jeho osoby ako obžalovaného preukazovali bez relevantných pochybností; táto v danom prípade ostala po vykonanom dokazovaní iba v rovine pravdepodobnosti či možnosti, ktorá však nevylučuje možnosť spáchania skutku inou osobou ako samotným obžalovaným.

Z odôvodnenia rozsudku musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s jeho obhajobou, napriek tomu, že Trestný poriadok kladie dôraz na zásadu in dubio pro reo, prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov v rozpore s touto zásadou, a prihliadol na dôkazy o ktorých sú pochybnosti. Má za to, že dôkazy, ktoré vykonal prvostupňový súd nepreukazujú vinu jeho osoby ako obžalovaného a nové dôkazy súd nevykonal. Z vykonaného dokazovania tak vyplývajú viaceré vzájomné rozpory ako sa mal skutok, ktorý sa mu ako obžalovanému kladie za vinu stať, v ktorých termínoch a za prítomnosti ktorých osôb.

Na základe vyššie uvedených skutočností sa týmto odvolaním domáhal, aby odvolací súd zrušil podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozsudok v napadnutej časti týmto odvolaním a rozhodol sám rozsudkom vo veci tak, že ho ako obžalovaného oslobodil spod obžaloby ku skutku ad 1) rozsudku.

K odvolaniu obžalovaného H. I. sa vyjadril okresný prokurátor, a to tak, že predmetný rozsudok Okresného súdu Trebišov považuje v odsudzujúcej časti týkajúcej sa obžalovaného H. I. za vecne správny, vydaný v súlade s právnymi predpismi. V odôvodnení je uvedená podrobná argumentácia, na podklade ktorej došiel súd k rozhodnutiu a k tomuto výroku.

Argumenty uvádzané obžalovaným nie sú na mieste a práve naopak, rozsudok vyčerpávajúcim spôsobom odpovedá na rozhodujúce otázky, ktoré v priebehu trestného konania vyvstali, pričom vykonaným dokazovaním boli preukázané všetky rozhodujúce okolnosti odôvodňujúce odsudzujúce rozhodnutie voči obžalovanému vrátane uloženia trestu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti má za to, že odvolanie nie je dôvodné a je potrebné ho zamietnuť.

Odvolanie proti rozsudku okresného súdu podal aj A. B., ktoré odôvodnil tak, že rozsudkom Okresného súdu v Trebišove, č.k. 4T/188/2011 zo dňa 27.04.2023, bol uznaný vinným zo spáchania zločinu podľa § 189 ods. 1. 155 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., začo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieňčným odkladom na 5 rokov.

Podľa § 163 ods. 3 Tr. por. výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Zastáva názor, že výrok rozsudku nespĺňa vyššie vymedzené zákonné podmienky, nakoľko ani pri jednom skutku súd vo vzťahu k jeho osobe nevymedzuje konkrétny spôsob spáchania trestného činu.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú.

Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku tieto náležitosti nespĺňa.

V predmetnom prípade sa okresný súd obmedzil len na prepis jednotlivých vykonaných dôkazov alebo len na odkázanie na nich bez toho, aby uviedol, akými úvahami sa spravoval pri ich hodnotení, ako sa vysporiadal s rozpormi v dokazovaní, ktoré nasvedčujú inému prijatému záveru o vine obžalovaného a na základe akých právnych úvah dospel k odsudzujúcemu rozsudku, v dôsledku čoho sú závery v ňom uvedené nejasné, nepresvedčivé a samotný rozsudok nepreskúmateľný.

Ak by však mal odvolací súd jeho vinu za preukázanú, za tejto podmienky považuje výrok o treste za primeraný s poukazom na čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd

Každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by vzhľadom na osobitné okolnosti mohla byť verejnosť konania na ujmu záujmom spravodlivosti.

Trestné konanie je v predmetnej veci samo o sebe trestom, výrazným narušením osobného, rodinného života a zdravotného stavu.

Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní veci podľa § 321 ods. 1 Tr.por. rozsudok prvostupňového súdu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v

potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol alebo aby podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sám vo veci rozhodol a spod obžaloby ho oslobodil.

Označený rozsudok pokladá za nezákonný vo výroku o vine a treste. S výrokom súdu o vine nesúhlasí.

Dôkazmi, ktoré vykonal okresný súd, nebolo preukázané, že by skutok mal byť trestným činom, a to predovšetkým z dôvodu absencie preukázania subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu.

Vzhľadom na tú skutočnosť, že mu do dnešného dňa nebol doručený rozsudok, bližšie odôvodnenie predmetného odvolania pošlem súdu až po doručení rozsudku.

Navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní veci podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. rozsudok prvostupňového súdu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol alebo aby podľa § 322 ods. 3 sám vo veci rozhodol.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril okresný prokurátor, a to tak, že predmetný rozsudok považuje v odsudzujúcej časti týkajúcej sa obžalovaného A. B. za vecne správny, vydaný v súlade s právnymi predpismi.

V odôvodnení je uvedená podrobná argumentácia, na podklade ktorej došiel súd k rozhodnutiu a k tomuto výroku.

Argumenty uvádzané obžalovaným nie sú na mieste a práve naopak, rozsudok vyčerpávajúcim spôsobom odpovedá na rozhodujúce otázky, ktoré v priebehu trestného konania vyvstali, pričom vykonaným dokazovaním boli preukázané všetky rozhodujúce okolnosti odôvodňujúce rozhodnutie voči obžalovanému vrátane uloženia trestu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má zato, že odvolanie nie je dôvodné a je potrebné ho zamietnuť.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie prokurátora a obžalovaných A. B. a H. I. nie je dôvodné.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal a zohľadnil všetky potrebné skutočnosti ako aj osobné pomery obžalovaných.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku všetkým napadnutým výrokom a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie prvostupňového súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu.

Bolo by nad rámec hodnotiť vykonané dôkazy pred okresným súdom, nakoľko okresný súd toto hodnotenie v napadnutom rozsudku vykonal úplne vyčerpávajúco, avšak je potrebné zvýrazniť už spomínané z tohto napadnutého rozsudku a síce ku skutku 1) napadnutého rozsudku, z ktorého boli pôvodne obžalovaní A. B., I. B., H. I. a K. O. a následne po vykonanom dokazovaní uznaní vinnými A. B., I. B. a H. I. a oslobodený K. O., že aj keď obžalovaní svoju vinu popierajú, dostatočne ich usvedčuje predovšetkým výpoveď poškodeného G. H. z prípravného konania, z ktorej vyplýva, že menovaní ho opakovane pri rôznych stretnutiach a s použitím rôznych vyhrážok vyzývali, aby im platil za to, že má spolu s manželkou dve prevádzky v K. D., darí sa mu, a tak im za to musí platiť. Z výpovede poškodeného H. je zároveň zrejmé, že iné osoby, okrem A. B., I. B. a H. I. ho takto nevydierali. O

vyhrázkach sa poškodený zmienil svojej manželke W. H., ktorá túto skutočnosť potvrdila vo svojej výpovedi v prípravnom konaní s tým, že jej manžel povedal, že ho vydierajú A. B., I. B. a H. I..

Správne teda v hodnotení dôkazov okresný súd vyhodnotil, že A. B., I. B. a H. I. sú okrem výpovede poškodeného H. usvedčovaní takisto svedkami P. G., M. Q., L. M. ako aj X. Q..

Nepochybil okresný súd ani v tom, keď obžalovaného K. O. oslobodil spod obžaloby v tomto skutku, nakoľko obžalovaného O. zo spáchania zločinu vydierania neusvedčuje žiaden iný dôkaz, okrem vyslovenej vety poškodeného v rámci konfrontácie s obžalovaným O., čo obžalovaný poprel, pričom v rámci výsluchu poškodený H. neuvádzal, že ho mal vydierať aj obžalovaný O.. Takéto jednovetové tvrdenie poškodeného teda nemôže v žiadnom prípade tvoriť podklad pre vyslovenie viny obžalovanému O..

Okresný súd takisto podrobne po vykonaní rozsiahleho dokazovania vyhodnotil v súlade s Trestným poriadkom závery týkajúce sa skutku 2 obžaloby a takisto napadnutého rozsudku pričom dospel k záveru, že sa uvedeného skutku právne kvalifikovaného ako zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu formou spolupáchateľstva podľa § 14 ods. 1, § 20 § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s použitím § 138 písm. c) Tr. zák. sa dopustili A. B., I. B. a I. J.. Ich konanie jednoznačne preukázané výpoveďami svedkov G. H., P. G., M. Q. a L. M. ako aj ďalšími vykonanými dôkazmi, ktorí v podstate zhodne opísali, ako boli napadnutí obžalovanými pred barom CAFE CLUB v Kráľovskom Chlmci ako aj priebeh celého incidentu s obžalovanými. Prvostupňový súd pri hodnotení dôkazov podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku popísal čo títo jednotliví svedkovia vypovedali a krajský súd na tieto výpovede takisto poukazuje a stotožňuje sa so záverom okresného súdu. Výpovede týchto svedkov sú potvrdené aj výpoveďou svedkyne W. H., ktorá bola priamo na mieste činu a uviedla, že videla, ako jej manžel spolu s Q., G. a M. stoja za bráničkou vo dvore, snažia sa ju držať a spoza bráničky na nich s rôznymi predmetmi v rukách útočia viacerí muži, z ktorých ona spoznala A. B., I. B., M. N., N. O. a chlapa s prezývkou „Čipa“ (H. I.). Taktiež z výpovede svedkyne X. Q. z prípravného konania vyplynulo, že v predmetný večer zastavili pred barom CAFE CLUB autá, z ktorých povyskakovali viacerí ľudia, z ktorých poznala A. a I. B..

Aj z výpovede svedka I. K. vyplýva, že od poškodeného Q. na mieste činu prevzal drevený hranol, ktorým mal vykrývať údery od útočníka I. J. ako aj to, že Q. vtedy vyčítal J., že na neho útočil mačetou a ten sa len usmieval.

Z vykonaných dôkazov nie je možné jednoznačne ustáliť, akým konkrétnym spôsobom sa ten ktorí z uvedených obžalovaných / H. I., M. N., N. O., L. K. a K. O. / mali podieľať na útoku na poškodených, keďže ani svedecké výpovede a ostatné vykonané dôkazy nie sú v tomto smere jednoznačné. Tie nasvedčujú tomu, že menovaní v podstate len kričali, rozmachovali sa s útočnými predmetmi, ktoré mali v rukách, prípadne kopali pritom do bráničky, za ktorou sa nachádzali poškodení. Takéto konanie obžalovaných H. I., M. N., N. O., L. K. a K. O. hlavne s ohľadom ich intenzity správania či konania na mieste činu nie je možné vyhodnotiť ako skutok právne kvalifikovaný pod bodom 2 napadnutého rozsudku, preto aj krajský súd si osvojil názor prvostupňového súdu, že nejde o trestný čin.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere ukladaných trestov prihliadal okresný súd najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako aj na osoby páchatel'ov, ich pomery a možnosti ich nápravy. Zároveň okresný súd správne prihliadol aj na to, akou mierou konanie každého z obžalovaných prispelo k spáchaniu trestného činu, tiež na to, do akej miery sa konanie obžalovaných priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo. Zohľadnená bola aj skutočnosť, že od spáchania prejednávanej trestnej činnosti uplynulo už 12 rokov, pričom rovnako dlho je vedené voči obžalovaným aj trestné stíhanie, a to bez ich zavinenia, v rámci ktorého boli obžalovaní stíhaní aj väzobne. Takéto hodnotenie a uloženie jednotlivých trestov považuje odvolací súd za zákonné a spravodlivé a hlavne na nápravu páchatel'ov postačujúce.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný